

derfor ikke andet end paastjønne, at den høitærede Justitsminister har taget Loven om Brandpolitiet og Bygningsvesenet paa Landet af 2den Marts 1861 under Overveelse i sin Helhed, altsaa ikke alene i den i Interpellationen angivne Retning. Man kan jo ikke negte, — ialtsald tror jeg, at det er en Erkjendelse hos dem, der paa Grund af Embedsstilling eller Bopæl paa Landet have havt Leilighed til at blive bekendt med Loven af 2den Marts 1861 — at denne Lov, som indeholder mange gode Bestemmelser, ingenlunde er bleven overholdt paa den Maade, man havde tænkt sig ved Lovens Givelse. Det er navnlig hvad Bygningsbestemmelserne angaar, at det slappe Tilsyn har sundet Sted, og tillige er Mangelen paa Dugtighed og god Villie hos de Haandværkere, som bygge paa Landet, den egentlige Hovedsag til, at Loven ikke har virket saaledes, som den burde. Det er derfor godt, at Representationen faar Leilighed til atter at tage denne Lov for paa det Grundlag, som den høitærede Minister er fremkommen med i det foreliggende Lovforslag. Dette falder, som det høie Thing vil se, i tre Hoveddele. Den første er den at indføre bedre Bestemmelser, end man hidtil har havt, for at afsværge Ulykkestilsælde for Mennesker og Kreaturer under en optaaet Udebrand. Det var det Spørgsmaal, som Interpellationen i Folkethinget navnlig angik, og som omhandles her i Lovforslagets § 1. Den anden Del af Lovforslaget gaar ud paa at stærpe de Regler om Foranstaltninger under Byggesforetagender, som maa anses nødvendige for senere at undgaa Udebrande. Det tredje Afsnit endelig er Spørgsmaalet om Tilsynet, ikke alene med Bygningens Opførelsemen ogsaa derved Børligeholdelse, kort sagt det Tilsyn, som finder Sted paa Landet for at forhindre, dels at brandfarlige Indretninger komme til Eksistens, dels at de optaa efterhaanden ved Bygningens Forfald. Paa en Maade maa man jo sige, at den førstnævnte Del af Lovforslaget, nemlig den, der gaar ud paa at træffe Bestemmelser for at undgaa Tab af Menneskeliv og Kreaturer under Udebrande, er og bør være Hovedsagen, selv om det er den mindste Del af det foreliggende Lovforslag, idet dette Forhold kun omhandles i § 1. Uden at gjøre mig skyldig i at komme ind paa Enkeltheder maa jeg dog omtale denne Paragraf lidt noiere. § 1, andet Stykke vil umiddelbart virke i Løbet af to Aar, hvormod § 1, første Stykke jo kun efterhaanden vil faae nogen Betydning. I § 1, andet Stykke siges, at paa allerede opførte Bygninger, der ere bestemte til at tjene til Opholdssted for Mennesker eller firføddede Dyr, skal, forsaavidt Taget ikke forinden omlægges, inden 2 Aar fra denne Lovs Træden i Kraft være truffet Foranstaltning til delvis at firkke Taget mod Nedstriden i Udebrandstilsælde

enten derved, at dette over hele Udgangsdøren Bredde med Tillæg af 2 Alen til hver Side besettes til Taglegterne med galvaniseret Zerntraad, eller at der over Udgangsdøren i den nævnte Bredde anbringes et forsvart Ildgitter. At der gjøres Noget med Hensyn til de nu bestaaende Forhold, hvor omtrent alle Straatage ere tækkede med Tæppegarn eller Tæppeklæppe eller Salmfimer, er i sin Orden, men jeg er i høi Grad i Tvivl om, at det, der foreslaas, dels er tilstrækkeligt og dels er tilstrækkeligt tydeligt. Der staar, at Taget skal firkkes enten ved at besettes med Zerntraad eller ved, at Ildgittere anbringes over hele Udgangsdøren Bredde. Det er nu et Ord, som er vanskeligt og i de enkelte Tilfælde vil give Anledning til vanskelige Fortolkninger; thi hvad er Udgangsdøren? Der kan jo være flere Udgangsdøre paa et Hus, — det er der i Regelen — og dertil kommer, at saaledes som Bygningerne ere paa Landet, er det akkurat lige saa væsentligt, navnlig for at redde Kreaturerne, at alle Portaabninger firkkes paa samme Maade. Det kan saare lidet nytte, hvor en Gaard er sammenbygget, — og paa de Steder, jeg kjender, er det altid eller meget ofte Tilfældet, at alle 4 Vænger ere byggede sammen i Et, — at de Udgangsdøre, som vende ind imod Gaarden, — og det gjøre de allesammen — ere beskyttede paa denne Maade; thi naar Taget strider ned over Portene, kvæles Kreaturerne inde i Gaarden af Røgen og kunne ikke komme ud. Det er blot en Bemærkning, jeg gjør, fordi dette Stykke af Paragrafen dels ikke er klart, dels ikke gaar vidt nok. Jeg skal ikke komme ind paa en omhyggelig Drøftelse af, hvorledes denne Bestemmelse muligvis kan ændres; det kan jo altid komme for paa et senere Standpunkt. Naar jeg derimod gaar over til Lovforslagets § 1, første Stykke, som jo er den i Fremtiden gjældende Hovedbestemmelse, saa staar der, at paa enhver med Rør eller Straa tækket Bygning, der er bestemt til Opholdssted for Mennesker eller firføddede Dyr, skal det til Tagdække benyttede Rør eller Straa fastgjøres til Taglegterne med galvaniseret Zerntraad. Det er vist en fuldkommen rigtig Bestemmelse; et Spørgsmaal kunde det jo være, om man ikke ogsaa kunde tillade Benyttelsen af Ildgittere. Jeg veed ikke, hvad der er kostbarest at benytte; om de Sartorphyiske Ildgitter har jeg i sin Tid læst, at de vare saa overordentlig billige. Hvad der er bedst, tør jeg ikke udtale nogen Mening om, men Faktum er i hvert Fald, at, hvor Tagdækket er fastgjort med Zerntraad, brænder Taget ganske roligt uden at stride ned. Jeg har aldrig selv set det, men det er blevet mig fortalt. Hvad jeg imidlertid vil tillade mig at bemærke, er, at Lovforslaget er saa overordentlig beskedent med Hensyn til sit Paabud her i dette første Stykke. Hvorfor kan man ikke for at